

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Memoriale Vitae Domini Et Salvatoris Nostri Iesv Christi

Alfonso <de Madrid>

Coloniæ, 1608

Meditatio diei Sabbati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48900](#)

ictibus atterantur, & in igne ardentiori probentur ac elaborentur, ut coronis earum indatur & applicetur pretiosus hic ornatus.

Hinc nonnulli Doctorum affir-
mant, sapientissimum & misericor-
dissimum Redemptorem nostrū id-
circo permisisse Matrem suam san-
ctissimam, tanta puritate, innocen-
tia & gratia ornatam, ijs cruciatibus
& angustijs, quas in sanctissima pa-
sione filij perpetua est, opprimi. Ean-
dem ob causam, vt nonnulli aiunt,
permisit illam multorum qui pretio-
sissimum nomen I E S V filij eius confi-
tebantur, necem & cruciatus cerne-
re, in quorum unoquoq; Beatiss. huic
Virgini vulnera & dolores, quos in
sanctissimi & dilectissimi Filij pa-
sione senserat renouabantur.

M E D I T A T I O diei Sabbati.

HAC die considerabis quomo-
do Christus Dominus (perso-
na verbū inquā aeternum con-
iunctum animæ sanctissimæ, quæ Pa-
d 3, tri

tri in cruce oblata & in manus eius commendata fuerat, ad Lymbum descenderit, & Sanctos Patres qui magno feruensi cum desiderio aduentum illius praestolabantur, inde liberauerit. Expende tecum inestimabilem consolationem, quam ex ipsis gratiosissima praesentia percepunt, quando illos simul effecit beatos & gloriosos, ut S. Bonaventura ait. Huc praesentata fuit illi per SS. Angelos boni latronis anima, quae exemplò premiu illud, quod ei Rex gloriae in cruce promiserat, consecuta est: videlicet Paradisum, cuius felicitas principaliter in Dei visione & amore consistit.

Hic etiam ut nonnulli contemplantur veniam postularunt Protoparentes nostri Adam & Eva, quod tantæ ruinæ ac perditionis humano generi, & tot suppliciorum ac cruciatuum dulcissimo Redemptori causa extitit. Quibus Rex piissimus, pro immensa clementia & liberalitate sua facilè indulxit, iubens illos à terra, in quam iuxta humanam imaginacionem,

nem, se abiecerant, surgere, & illa
Sancti Gregorij verba, singulari cum
benevolentia pronuncians. *O felix*
culpa que talem, &c. quæ (secundum
quosdam Theologos neotericos) ita
accipienda sunt, ut sit sensus. O fœ-
lix peccator, cui talis datus fuit libe-
rator ac Redemptor.

Considerabis præterea quomodo
pretiosissimū Christi Dñi corpus, di-
uinitati sociatum, quæ nunq̄ dimisit,
quod sibi semel copulauerit, (vti ma-
gnus ille Doctor S. Gregorius affir-
mat) hac die manserit in sepulchro
sigillis munito, & multorum militū
visibilium, vt Euangelica refert hi-
storia: nec non multò numerosiori
cœlestium & inuisibilium equitum
custodia circumsepto; non est enim à
ratione dissentaneum, quod cœlestes
spiritus pretiosissimum hunc thesa-
rum custodire ciue assistere studie-
rint.

Rediges etiam tibi in memoriam,
quomodo hac die, secundum con-
templatiuos, S. Petrus & alij Aposto-
li ac discipuli Dñi egerime ferentes

d 4 quod

quod Dominum & magistrum suum
fuga tam turpiter deseruissent, simul
consenserint accedere ad Beatiss. Vir-
ginem, (quamuis ipsa tum fortè in
maximis constituta esset angoribus,
atque ex præteritarum rerum memo-
ria singulis penè momentis dolore
acerrimo transfigeretur) seque ad pe-
des immaculatæ Reginæ abijcere, pe-
des inquam admirabilis propitiato-
rij Dei, vbi certissimum omnibus af-
flictis & peccatoribus est refugium.
Venientes igitur ad Beatiss. Dei ma-
trem cum lachrymis ac suspirijs, ab
ea tanti sceleris veniam postularunt,
precatique sunt, ut se aduocatam &
interuentricem apud Deum pro ipsis
velit interponere, quo huius noxæ
veniam consequerentur. Misericor-
dissima Regina cum illos peraman-
ter suscepisset, multis eos sermoni-
bus consolata est: dicens. Nihil mi-
rum esse quod extimuerint, eò quod
persecutio illa ingens & talis omni-
no fuerit, vt ad quemcunque homi-
nem, quantacunq; is foret audacia,
timore afficiendum sufficiēs esse po-
tuerit:

uerit: speciatim propter nimiam populi furiam, & præcipuorum Reipublica Iudaicæ capitū, vt erant summi Pontifices & Pharisei: Deum etiam id ita fieri permisisse specialiter quoad Petri negationem, quia futurus erat Christi Vicarius, & Ecclesiæ vniuersalis in terris rector: vt in semetipso disceret, quomodo officium Pastoris exercere, misericordiis peccatoribus compatiri, eisque scelerum suorum veniam largiri deberet. Certiores illos præterea reddidit Beatis. Virg. de Christi resurrectione, ex quo singularem hauferunt consolationem.

Reuolues insuper hac die, quomodo elapso iam tempore, quo secundum legē, nihil operis manualis exerceri poterat, tres Mariæ, videlicet Maria Magdalena, & aliæ duæ Beatis. Virginis sorores emerint vnguentaria aromatica pretiosa, vt alterius diei summo mane, corpus IESV inunguerent, quod licet ex aliquo fidei defectu, quoad ipsam resurrectionem proficeretur, atramen laudabile erat, propter piam & sanctam ipsarum intentio-

d. 5 tentio-

ectionem . Potes hic considerare corde deuoto , quomodo in fermenti hoc desiderio quo Dominum & Magistrum suum etiam mortuum vide re cupiebant , stimulatae , ante Solis exortum in viam se dederint : nec terruerit illos à cœpto proposito , noctis obscuritas : neque militum qui sepulchrum , vti dictum est custodiebat metus : nec lapidis , quo sepulchrum obfirmatum erat , ingens mole , quæ tanta erat , vt secundum quosdam , vicini homines vix eum loco mouere potuissent . Et quis , vti docet Euangeliū , lapidis grauitatem secum considerarent , dicentes ad iuicē : *Quis reuolust nobis lapidē ab ostio monumēti: nihilominus iter suū prosequebātur* , credentes quod sūmus Rex & gubernator vniuersi , facillimum redditurus esset , quod fœmineæ fragilitati videbatur impossibile : totum igitur negotiū ardensq; desiderium suū diuinæ cōmittentes prouidentiæ , rē inuenierunt meliori in statu q; sperare potuissent . Ex his ad moralem nostrā instructionem notare possum⁹ , quod omnia

Omnia opera quæ ex se mala nō sunt,
quando bona & sancta cū intentione
fiūt, Deo sint acceptissima, atq; ab eo
copiosè remunerentur, quamuis siāt
ab hominib^o extra statum gratiæ exi-
stētibus: quemadmodū in hoc myste-
rio circa hasce mulieres accidit: quæ
quamuis gratia essent destitutæ, eò
quod non haberent firmam & inte-
gram Dominicæ Resurrectionis fi-
dem vti debebant, quod pater ex aro-
maticis illis unctionibus quas sibi
coëmerant, vt sanctissimum Christi
corpus à corruptione tutarentur: ex-
eo enim euidenter liquet, quod non
crediderint ipsum esse DEI filium,
quemadmodum hactenus de seipso
affirmaverat, sed magnum aliquem
Dei amicum siue Prophetam. Si e-
nim habuissent illum pro Dei filio &
firmiter credidissent, quod semet-
ipsum tertio die qui erat idem ipse
dies, quoad illum inungendum per-
gebant, resuscitatus esset, sic uise
facturum promiserat: non fuissent
tam solicitæ in corpore illius cor-
ruptionē præseruando, sed certò sibi

d 6 per-

persuasissent, quod balsamus diuinitatis qui ei coniunctus erat, abunde sufficeret ad defendendum illud ab omni corruptione, præsertim cum eo tempore inter Israëlitas peruulgata satis esset illa Danidis propheetia de Christo, quod non esset visus corruptionem.

Quare ut ad propositum reuertamur, etiam si aliquando nos tepidos, omniq; deuotione ac sensu spirituali destitutos, & ad passiones valde pronos esse sentiamus: quemadmodum saepenumero magnis etiā Dei seruis, quamdiu vastum & ingens hoc misericordiarum mare nauigant, euenit: etiam si in ipsa dœmonis retia nos incidisse animaduertamus, nō tamen idcirco bonorum operum studia & exercitia relinquemus, ea pia & sancta cū intentione peragemus, confidendo de clementia & bonitate dulcissimi & misericordissimi Redemptoris nostri, quod omnia ad consolationem nostram ordinaturus sit, resuscitādo semetipsum in conscientijs nostris, & nos per dulcissimam præsentiam suam

suam, & suauissimos sermones consolando, quemadmodum has fœminas consolatus est: quibus viuens apparuit, quamuis illæ mortuū quarerent: hocque aspectu, non tantum oculos earum corporeos lētificauit, quæ ex ipsis aspectu incredibilem voluptatem perceperunt: sed etiā oculos animæ, quæ per piā & benignam hanc communicationem in fide confirmatæ fuerunt.

*M E D I T A T I O
diei Dominicæ.*

Hac die considerabis quomodo Redemptor mudi posteaquam (vti firmiter credimus) resurrexisset, primū apparuerit sanctissimę Matri suę, idq; propter reuuentiā matri debitā, & tali matri, quę eò quod dolores Passionis eius super omnes alias creaturas acris sensisset, præcateris etiam consolari merebatur, ex gloriosę Resurrectionis filij sui notitia. Postquam ergo Christus sanctissimam Matrem suam consolatus fuisset, sanctis mulieribus apparuit,

d. v. ruit,